

Bruselj, 27.9.2017
COM(2017) 571 final

2017/0245 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 glede pravil, ki se uporabljajo za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

V zadnjih dveh letih se je v Evropski uniji znatno povečala začasna ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah. Od septembra 2015 je bil nadzor mej ponovno uveden in podaljšan skoraj 50-krat (v primerjavi s 36 primeri ponovne uvedbe nadzora mej v obdobju 2006–2015¹). Do tega je prišlo zaradi sekundarnih gibanj migrantov brez urejenega statusa in povečanja čezmejne teroristične grožnje, ki predstavlja resno grožnjo notranji varnosti ali javnemu redu več schengenskih držav. Zaradi te resne grožnje so morale nekatere države članice večkrat podaljšati ponovno uvedeni nadzor mej, včasih do izteka obdobja, določenega v veljavnem pravnem okviru.

Že maja 2017 je Komisija priznala, da so se v zadnjih letih pojavili novi varnostni izzivi, kar kažejo številni teroristični napadi. Medtem ko je sedanji pravni okvir zadoščal za obravnavo dosedanjih izzivov, pa se je Komisija v zvezi s tem začela spraševati, ali je dovolj prilagojen za obravnavanje spreminjajočih se varnostnih izzivov.

Na podlagi veljavnih schengenskih predpisov je nadzor na notranjih mejah možno izvajati več kot šest mesecev, kadar obstajajo resne pomanjkljivosti pri upravljanju zunanjih meja države članice, ki so se pokazale med schengenskim ocenjevanjem in ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, ali zaradi neskladnosti držav članic s sklepom Sveta, ki opredeljuje ukrepe za zmanjšanje tveganj pri nadzoru na zunanjih mejah, ki ogrožajo delovanje schengenskega območja (člen 29 Zakonika o schengenskih mejah, kakor je bil spremenjen z Uredbo (EU) 2016/1624 z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži)². V takih primerih lahko Svet na podlagi predloga Komisije priporoči, naj se ena ali več držav članic odloči za ponovno uvedbo nadzora na vseh svojih notranjih mejah ali na njenih določenih delih za določeno obdobje, ki ni daljše od šestih mesecev, in se lahko trikrat podaljša³.

V primerih, ko resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti ni povezana s pomanjkljivostmi pri upravljanju zunanje meje, kot je bilo ugotovljeno med schengenskim ocenjevanjem, se nadzor na notranjih mejah lahko ponovno uvede v skladu s pogoji in časovnimi omejitvami, kot so določeni v členih od 25 do 28 Zakonika o schengenskih mejah. Nadzor na notranjih mejah se tako lahko izvaja največ šest mesecev v primeru predvidljivih dogodkov, kot so mednarodni športni ali politični dogodki (člen 25), v primerih, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, pa največ dva meseca (člen 28). Po razlagi Komisije se obdobji ponovne uvedbe nadzora mej na podlagi členov 28 in 25 lahko seštevata. To pomeni, da se v zvezi z odločitvami o ponovni uvedbi nadzora mej, ki temeljijo na drugi podlagi, vsako uradno

¹ Glej seznam ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen/reintroduction-border-control/docs/ms_notifications_-_reintroduction_of_border_control_en.pdf.

² V skladu s tem postopkom je Svet na podlagi predloga Komisije 12. maja 2016 priporočil, naj pet držav članic, ki so jih sekundarna gibanja najbolj prizadela, ponovno uvede nadzor na nekaterih svojih notranjih mejah. Svet je 12. maja 2017 tem petim državam članicam odobril tretje in zadnje podaljšanje nadzora do 11. novembra 2017.

³ Z novo uredbo o evropski mejni in obalni straži, ki je prinesla nove vire in orodja (kot so obvezne ocene ranljivosti in priporočila, ki jim sledijo, ter obvezno združevanje virov), je upravljanje meja EU bolj odporno na nove izzive, če bi se spet pojavili. To naj bi znatno omejilo razloge za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah v zvezi z razmerami na zunanjih mejah.

obvestilo pregleda posamično in ločeno glede na specifične razmere ter za obdobja, ki se uporabljajo za vsak posamezen primer.

Na splošno uporaba začasne ponovne uvedbe nadzora mej kaže, da države članice ta ukrep uporabljajo na odgovoren način⁴. Simulacija stroškov opustitve schengenske ureditve jasno kaže, da takšna odločitev vedno predstavlja visoke stroške za gospodarstvo⁵.

Vendar se je v zadnjih dveh letih izkazalo, da pravila in postopek za podaljšanje začasnega nadzora na notranjih mejah niso kos obravnavanju povečane grožnje javnemu redu ali notranji varnosti. Sedanja pravila prav tako ne spodbujajo uporabe alternativnih ukrepov za zmanjšanje resne grožnje. Poleg tega je treba zagotoviti, da država članica, ki namerava ponovno uvesti ali podaljšati nadzor mej, sodeluje s sosednjimi državami članicami. Nazadnje je treba v pravnem okviru bolje odraziti obveznost držav članic, da precej pred odločitvijo o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah ocenijo, če bi obstoječi alternativni ukrepi lahko odpravili ugotovljeno grožnjo in na kakšen način, kar je v skladu s priporočilom Komisije z dne 12. maja 2017 o sorazmernih policijskih kontrolah in čezmejnim sodelovanju na schengenskem območju, ki med drugim spodbuja države članice, naj v primeru resne grožnje notranji varnosti ali javnemu redu dajo prednost sorazmernim policijskim kontrolam pred začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah.

Ob upoštevanju teh ugotovitev je Komisija sklenila, da je treba posodobiti pravila o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah.

V skladu s to sklepno ugotovitvijo je cilj predloga:

- zagotoviti, da časovne omejitve, ki veljajo za začasni nadzor na notranjih mejah, državam članicam po potrebi omogočijo sprejetje ukrepov, potrebnih za odziv na resno grožnjo notranji varnosti ali javnemu redu;
- uvesti boljše postopkovne zaščitne ukrepe za zagotovitev, da odločitev o začasnem nadzoru na notranjih mejah ali njegovo podaljšanje temelji na ustrezni oceni tveganja in se sprejme v sodelovanju z drugimi zadevnimi državami članicami;
- v ta namen se predlaga, da:
- se obdobje za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah za čas predvidenega trajanja resne grožnje podaljša do največ enega leta (namesto šestih mesecev), obdobje trajanje podaljšanja pa se poveča z največ 30 dni na največ šest mesecev;
- bodo države članice pripravile in predložile oceno tveganja, v kateri bodo v kateri bodo predvidele, koliko časa naj bi ugotovljena grožnja trajala, in navedle, kateri deli notranje meje so ogroženi, ter ki bo dokazovala, da je podaljšanje nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep; bo država članica, če se nadzor mej podaljša za več kot šest mesecev, naknadno pojasnila tudi, kako je nadzor mej prispeval k odpravi

⁴ Med letom 2006, ko je bil sprejet Zakonik o schengenskih mejah, in letom 2015, ko se je začela migracijska kriza, je bil nadzor mej 36-krat ponovno uveden in skoraj nikoli podaljšan, običajno pa je trajal le nekaj dni ali tednov.

⁵ Glede na analizo Komisije o neposrednih stroških za gospodarstvo, ki jih povzroči opustitev schengenske ureditve, tj. če bi bil nadzor mej ponovno uveden za daljše obdobje in bi zamude na mejah imele velik učinek na čezmejni promet (zlasti cestni), turizem, javne uprave ter čezmejne delavce in potnike. Za te kategorije so neposredni stroški ocenjeni v razponu med 5 in 18 milijardami EUR letno (ali 0,06 %–0,13 % BDP), odvisno od izgubljenega časa zaradi zamud. Srednjeročni posredni stroški opustitve schengenske ureditve bi lahko bili bistveno višji od ocenjenih neposrednih stroškov, saj bi bili učinki na trgovino znotraj skupnosti, naložbe in mobilnost brez primere, če bi opustitev schengenske ureditve ogrozila gospodarsko povezovanje.

ugotovljene grožnje; bo za zagotovitev kakovosti teh ocen tveganja Komisija vključila zadevne agencije (Evropska agencija za mejno in obalno stražo ter Europol);

- se zagotovijo boljši nadaljnji ukrepi na podlagi mnenja Komisije, ki izraža pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti nadzora mej, in postopek posvetovanja, ki vključuje Komisijo, države članice in, kot je sedaj predlagano, zadevne agencije; se v obstoječem posvetovalnem postopku bolje zagotovi potreba po sodelovanju s sosednjimi državami članicami, ki jih zadeva načrtovana uvedba nadzora mej;
- se uvede nova možnost za podaljšanje nadzora na notranjih mejah za največ dve leti, kadar resna grožnja za javni red ali notranjo varnost traja dlje od enega leta, pod pogojem, da jo je mogoče pripisati istemu razlogu (npr. nevarnosti, povezani z delovanjem čezmejne teroristične mreže) in da so za obravnavanje grožnje na njenem ozemlju sprejeti sorazmerni izredni nacionalni ukrepi (kot je npr. izredno stanje).

V okviru teh sprememb predlog tudi pojasnjuje besedilo, ki določa obdobje, ki se uporablja na podlagi člena 29 Zakonika o schengenskih mejah.

V predlogu ni sprememb v zvezi z razlogi za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kot so določeni v Zakoniku o schengenskih mejah.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Predlog spreminja splošna obdobja za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kot so določena v členu 25, in sicer v primeru predvidljivih dogodkov/groženj, in hkrati ohranja sedanje načeločasne ponovne uvedbe nadzora mej in zaščitnih ukrepov, ki se uporabljajo pri takšni uvedbi, pri čemer ima na eni strani Komisija pristojnost (in v primerih, ko gre za obdobje, daljše od šestih mesecev, dolžnost), da se izreče o nujnosti in sorazmernosti načrtovanih kontrol, po drugi strani pa je treba „postopek posvetovanja“ iz člena 27(5) Zakonika o schengenskih mejah zdaj okrečiti s sodelovanjem zadevnih agencij, ki imajo strokovno znanje, da ocenijo informacije, ki jih predloži zadevna država članica v uradnem obvestilu in oceni tveganja. Poleg tega se merila za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kot so določena v členu 26 Zakonika o schengenskih mejah, uporabljajo še naprej.

Predlog krepi načelo, da mora biti ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep. Na podlagi člena 23 Zakonika o schengenskih mejah države članice še naprej ostajajo pristojne za izvajanje policijskih kontrol na svojem ozemlju, vključno z obmejnimi območjem, kar je v nekaterih primerih lahko učinkovita alternativa začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Zahteva, da se predloži ocena tveganja, ki kaže, da je načrtovana ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora mej skrajni ukrep, bi morala še bolj spodbujati države članice, naj preučijo možnost uporabe alternativnih ukrepov, kot so okrepljeni policijski ukrepi. V zvezi s tem bo predlog še dodatno podprl izvajanje priporočila Komisije o sorazmernih policijskih kontrolah na ozemlju⁶, s katerim je Komisija države članice posebej spodbudila, naj dajo policijskim kontrolam prednost pred začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah.

Predlagane spremembe so v skladu s členom 72 PDEU, saj ne vplivajo na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice v zvezi z vzdrževanjem javnega reda in miru ter varovanjem notranje varnosti.

⁶ COM(2017) 3349 final.

Člen 29 Zakonika o schengenskih mejah bo še naprej zagotavljal edino možnost podaljšanja nadzora na notranjih mejah v primeru resnih pomanjkljivosti pri upravljanju zunanjih meja s strani države članice, ki so bile ugotovljene med schengenskim ocenjevanjem. Ta možnost je bila nedavno okrepljena z ustreznimi določbami uredbe o evropski mejni in obalni straži, v skladu s katerimi bi pomanjkanje ustreznega nadaljnega ukrepanja s strani države članice v zvezi z negativno oceno ranljivosti ali nepodaja zahteve države članice za zadostno podporo Evropske agencije za mejno in obalno stražo za odziv na poseben in nesorazmeren pritisk na zunanje meje, ki ogroža delovanje schengenskega območja, lahko upravičila začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah (člen 19(10) Zakonika o schengenskih mejah).

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

V skladu s členom 26 Zakonika o schengenskih mejah, ki se še naprej uporablja, bi morale vse odločitve o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah ali o njegovem podaljšanju, upoštevati zlasti verjetni učinek takšnega ukrepa na prosto gibanje oseb na območju brez nadzora na notranjih mejah. V zvezi s tem bi bilo treba opozoriti, da Direktiva 2004/38/ES⁷ ne določa pravice do prehoda meja, na katerih se izvaja nadzor v skladu z Zakonikom o schengenskih mejah, brez varnostnih kontrol. Zato posodabljanje najdaljšega obdobja nadzora na notranjih mejah samo po sebi ne vpliva negativno na svobodo gibanja, nanjo bi lahko vplivala zgolj zloraba takšne možnosti.

Za zmanjšanje teh tveganj se predlaga, da bi poleg sedanje možnosti, ki jo ima Komisija, da kadar koli izrazi svoje pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti nadzora mej (njegove ponovne uvedbe ali podaljšanja), uvedli obveznost Komisije, da poda mnenje, kadarkoli se nadzor mej izvaja več kot šest mesecev. Postopek posvetovanja vsebuje še en zaščitni ukrep, saj bi bilo treba po novem vključiti tudi zadevne agencije. Predlagano besedilo o posvetovalnem postopku, ki bi ga vodila Komisija, je pojasnilo, da se mnenje držav članic, ki jih takšen nadzor zadeva, ustrezno upošteva.

Predlog prispeva h krepitvi varnosti znotraj schengenskega območja, in sicer tako, da državam članicam po potrebi daje pravno možnost za podaljšanje nadzora na notranjih mejah v odziv na resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, ki takšen nadzor upravičujeta.

Posodobitev schengenskega pravnega okvira glede na izkušnje pri soočanju z novimi izzivi za ohranitev sposobnosti za ustrezno odzivanje na trajne resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti in zagotovitev dodatnega časa, ki je potreben za njihovo obravnavo, je v celoti v skladu z delom Komisije v okviru evropske agende o migracijah in evropske agende za varnost.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na členu 77(2)(e) PDEU.

Predlog spreminja Uredbo (EU) št. 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah).

⁷ Direktiva 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ukrepi glede območja svobode, varnosti in pravice spadajo k pristojnostim, ki si jih v skladu s členom 4(2) PDEU EU deli z državami članicami. Zato se na podlagi člena 5(3) PEU uporablja načelo subsidiarnosti, v skladu s katerim Unija deluje, le če in kolikor države članice ciljev predlaganih ukrepov ne morejo zadovoljivo doseči na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, temveč se zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije.

Predlog spreminja obstoječe določbe poglavja III Zakonika o schengenskih mejah v zvezi z začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, in sicer v omejenem obsegu, z namenom odzvati se na nedavne izkušnje, pridobljene v zadnjih letih, ko je več držav članic večkrat podaljšalo začetno obdobje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah.

Predlog prav tako krepi obveznosti držav članic do sosednjih držav članic, ki jih zadeva načrtovana ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora mej, saj se je učinkovitost sedanje določbe v zvezi s tem izkazala za omejeno.

Cilja opredelitve obsega in trajanja izjemnega podaljšanja začasnega nadzora na posameznih delih notranjih meja ter postopka za takšno podaljšanje, pri čemer je treba upoštevati obveznosti držav članic v zvezi z javnim redom in notranjo varnostjo ter potrebo po omejitvi nadzora na notranjih mejah na tisto, kar je nujno potrebno, da se ohrani območje brez nadzora na notranjih mejah, ne morejo v zadostni meri doseči države članice same in ga je mogoče bolje doseči na ravni Unije. Unija zato lahko sprejme predlagane ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti.

- **Sorazmernost**

Predlagane spremembe predpisov o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah so sorazmerne glede na cilj varovanja javnega reda in notranje varnosti na območju brez nadzora na notranjih mejah.

Predlog v celoti priznava, da bi v skladu s schengenskimi predpisi začasna ponovna uvedba nadzora in poznejše podaljšanje moralo ostati izjema, za katero veljajo posebna pravila, ki so skupna državam članicam schengenskega območja.

Predlog je odziv na ugotovljene pomanjkljivosti veljavnih predpisov glede stalnih groženj za javni red in notranjo varnost, ki so se v zadnjih letih pojavile v nekaterih državah članicah (kot so čezmejne teroristične grožnje ali sekundarna gibanja migrantov brez urejenega statusa, ki so upravičevali začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah). Na podlagi teh izkušenj se zdi, da tudi prakse, ki jih je Komisija sprejela za seštevanje najdaljšega mogočega obdobja nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 28 (dogodki, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje) in člena 25 (predvidljivi dogodki), se lahko izkažejo za nezadostne za odpravo nekaterih dolgotrajnih groženj.

V ta namen:

1) Predlog podaljšuje splošno obdobje za predvidljive dogodke do enega leta.

To najdaljše obdobje naj bi se uporabljalo, če groženj za javni red ali notranjo varnost ni mogoče odpraviti v nekaj mesecih. Ta možnost ne bi smela vplivati na povprečno trajanje ponovno uvedenega nadzora mej, ki temelji na najpogostejših razlogih, običajno povezanih s športnimi ali političnimi dogodki na visoki ravni. Naj spomnimo, da je v časovnih omejitvah, določenih v Zakoniku o schengenskih mejah, odločitev o dejanskem trajanju začasne ponovne uvedbe nadzora mej v skladu s členom 25 ali 28 Zakonika o schengenskih mejah v rokah držav članic. Vendar ker obseg in trajanje začasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne bi smela presežati tega, kar je nujno potrebno za odziv na resno grožnjo, lahko

Komisija nadzoruje dejansko trajanje takega nadzora in poda mnenje v zvezi s tem. V primeru pomislekov glede nujnosti ali sorazmernosti ponovne uvedbe nadzora mej ali ko se nadzor na notranjih mejah izvaja več kot šest mesecev, Komisija mora podati takšno mnenje.

Poleg tega bo Komisija v okviru svojih splošnih pristojnosti kot varuhinja Pogodb obravnavala tudi morebitno zlorabo posodobljenega časovnega okvira.

Morebitna ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora mej bo predmet ocene tveganja, ki bi morala preučiti predvideno trajanje grožnje in zadevne dele meje, oceniti ukrepe, ki so na voljo, in pojasniti, zakaj je izbrani ukrep najboljša rešitev za odpravo ugotovljene grožnje. Po šestih mesecih učinkovitega nadzora mej bi morala ocena tveganja vsebovati tudi analizo o tem, kako so predhodna podaljšanja prispevala k odpravi ugotovljene grožnje.

2) Predlog uvaja tudi možnost, da se izjemoma podaljša nadzor na notranjih mejah, če je ista grožnja po enem letu še vedno prisotna, vendar le če je resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti, s katero se utemelji podaljšanje nadzora na notranjih mejah, dovolj konkretna in ustreza sorazmernim izrednim nacionalnim ukrepom, zlasti uvedbi izrednega stanja. Da se zagotovi izredna narava takega nadaljnjega podaljšanja, bi se za uporabo posebne možnosti, ki omogoča, da se presežejo splošna obdobja, določena v Zakoniku o schengenskih mejah, zahtevalo mnenje Komisije, ki bi mu sledilo priporočilo Sveta, ki bi po potrebi določalo pogoje za sodelovanje med zadevnimi državami članicami in bi predstavljalo predpogoj za vsako podaljšanje. Priporočilo bi se lahko nanašalo na obdobje največ šestih mesecev in bi se v okviru istega postopka lahko podaljšalo največ trikrat za vsakokrat največ šest mesecev.

- **Izbira instrumenta**

Predlog zadeva spremembo Uredbe. Ker predlog dopolnjuje veljavne določbe naslova III, poglavja II te uredbe o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, bi bili drugi instrumenti, razen uredbe, neprimerni.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Ocena učinka**

Predlagana sprememba omogoča nekaj nadzorovane prožnosti v okviru veljavnih pravil, ne da bi s tem posegala v izjemno naravo ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah. To utemeljuje poenostavljeno analizo možnosti, ki so na voljo. Zato ni potrebe po celoviti oceni učinka.

- **Temeljne pravice**

Predlagana sprememba upošteva temeljne pravice in načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravico do svobode gibanja in prebivanja (člen 45). Zaščitni ukrepi iz člena 3a, člena 4 in člena 7 Zakonika o schengenskih mejah se uporabljajo še naprej.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog spremembe ne vpliva na proračun EU.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 25 se spremeni:

- Najdaljše obdobje začasne ponovne uvedbe nadzora mej v primeru predvidljivih dogodkov, ki predstavljajo resno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, kot je določeno v prvem stavku odstavka 4 navedenega člena, se podaljša s šest mesecev na eno leto. Da bi v skladu s tem zagotovili, da je dolžina obdobja, ki se lahko podaljša na podlagi te določbe, bolj sorazmerna s celotnim najdaljšim trajanjem nadzora mej, se odstavka 1 in 3 tudi spremenita in tako omogočita daljše podaljšanje možnih obdobj, in sicer za šest mesecev namesto za 30 dni.
- Namen te spremembe je upoštevati trajne resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti (kot so čezmejne teroristične grožnje ali sekundarna gibanja migrantov brez urejenega statusa, ki upravičujejo začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah), katerih obravnava zahteva daljši čas, kot se je izkazalo v zadnjih letih.
- Odstavek 2 se spremeni, da se vključi sklic na novi člen 27a.
- V odstavku 4 se doda izjemna možnost podaljšanja nadzora na notranjih mejah za dlje, kot je določeno najdaljše obdobje. Kadar resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti traja dlje kot eno leto, se nadzor mej lahko izjemoma podaljša za obdobje do največ šest mesecev, ki se lahko ponovno podaljša, vendar ne sme presegati obdobja dveh let, in sicer pod pogoji in v skladu s postopkom, določenimi v novem členu 27a.
- Namen te spremembe je zagotoviti, da bodo posodobljena pravila bolj odporna na nove izzive.

Člen 27 se spremeni:

- V odstavku 1, ki opredeljuje elemente načrtovane ponovne uvedbe nadzora mej (ki se na podlagi člena 25(3) uporabljajo tudi za podaljšanje), se doda nova točka (aa), ki uvaja novo obveznost držav članic, da pripravijo in predložijo oceno tveganja. Takšna ocena tveganja bi morala oceniti predvideno trajanje grožnje in zadevne dele meje ter dokazati, da je nadzor mej skrajni ukrep. Ocena tveganja bi morala vsebovati tudi podrobno poročilo o usklajevanju s sosednjimi državami članicami, ki jih takšen začasen nadzor na notranjih mejah zadeva. Da bi zagotovili kakovost teh podatkov, mora Komisija vključiti zadevno agencijo, odvisno od grožnje, na kateri temelji načrtovana ponovna uvedba ali podaljšanje nadzora mej (tj. Evropska agencija za mejno in obalno stražo ali Europol).

Namen tega novega elementa je poudariti skrajno naravo nadzora mej, kot ukrepa za odpravo resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti, ki bi se moral uporabiti le, kadar drugi ukrepi ne štejejo za zadostne za doseganje enakih rezultatov.

Ta cilj je okrepljen s posebno obveznostjo, ki je naložena državam članicam, ki so presegle šestmesečno obdobje nadzora mej, da naknadno dokažejo, da je ponovna uvedba nadzora mej prispevala k odpravi ugotovljenih groženj.

Spremenjena določba poudarja tudi potrebo po usklajevanju s sosednjimi državami članicami, ki jih načrtovani nadzor mej zadeva.

V zvezi s tem se v točki (e) doda besedilo za pojasnilo, da se usklajevanje z zadevnimi sosednjimi državami članicami izvede pred sprejetjem odločitve o ponovni uvedbi ali podaljšanju nadzora na notranjih mejah.

Poleg tega se zadnji stavek tega odstavka spremeni tako, da se poudari, da bo

sodelovanju s sosednjimi državami članicami namenjena posebna pozornost Komisije, ki bo lahko o takem sodelovanju podrobno poizvedovala.

- Glede na poseben postopek podaljšanja nadzora mej za več kot eno leto, se okoliščine, v katerih mora Komisija podati mnenje, kakor je določeno v odstavku 4, ustrezno spremenijo. Glede na to spremembo lahko Komisija ali katera koli država članica poda mnenje, v primeru pomislekov glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovanega nadzora mej, ali ko se nadzor na notranjih mejah izvaja več kot šest mesecev, pa Komisija mora podati mnenje. Ta obveznost je okrepljena in posodobljena tako, da se upošteva nova obveznost v zvezi s pripravo ocene tveganja in vloga agencij pri ocenjevanju.
- Odstavek 5, ki določa podrobna pravila postopka posvetovanja med Komisijo in državami članicami, se prav tako posodobi, da odraža vključitev agencij. S tem se od agencij pričakuje, da bodo v tem postopku sodelovale. Druge spremembe odražajo spremembe v prejšnjih odstavkih in dajejo več prepoznavnosti preverjanju nujnosti in sorazmernosti načrtovanega nadzora mej. In nazadnje, cilj predlaganih sprememb je zagotoviti, da začasno ponovno uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah v praksi spremljajo usklajevalni ukrepi med državami članicami, ki jih takšen nadzor zadeva.

Kot je navedeno zgoraj, se doda novi člen 27a z namenom, da se določijo pogoji in postopek, ki se uporabljajo v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti, ki traja dlje kot eno leto.

- Odstavek 1 pojasnjuje, da se nadzor mej lahko izjemoma podaljša na več kot eno leto, če je resna grožnja notranji varnosti ali javnemu redu dovolj konkretna in traja dlje kot eno leto. To določbo bi bilo treba brati ob upoštevanju uvodne izjave 8, ki bolje pojasnjuje, kako se lahko dokaže konkretnost te grožnje. Torej, tudi ob upoštevanju meril za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, kot so določena v členu 26, se nadzor mej lahko izjemoma podaljša na več kot eno leto v podporo izjemnim ukrepom, sprejetim na nacionalni ravni, za obravnavanje trajne in resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti (kot je npr. izredno stanje).
- Odstavek 2 se nanaša na postopkovne določbe člena 27, ki bi se moral še naprej uporabljati (pogoji, ki se nanašajo na vsebino obvestila, pravila v zvezi z izmenjavo informacij z Evropskim parlamentom in Svetom, pravica do označitve tajnosti informacij).
- Odstavka 3 in 4 določata postopek, ki ga je treba upoštevati. V skladu s tem lahko takšno izredno podaljšanje priporoči Svet, pri čemer upošteva mnenje Komisije (ki je obvezno glede na spremembo člena 27(4), kot je opisano zgoraj, in kot je določeno v odstavku 3 člena 27a).

Podaljšanje se lahko priporoči trikrat, in sicer vsakič za obdobje do šest mesecev, pri čemer se uporabi isti postopek. Glede na to, da bo potreba po nadaljnjem podaljšanju nadzora na notranjih mejah, ki presega eno leto, najverjetneje utemeljena z razlogi, ki se nanašajo na nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti in morajo biti podprti s sorazmernimi izrednimi nacionalnimi ukrepi, se predlaga, da priporočilo Sveta ne bi smelo temeljiti na predlogu Komisije, ki bi ki bi v danih okoliščinah morda razpolagala z zelo omejenimi informacijami. Kljub temu bi moral Svet ustrezno upoštevati mnenje Komisije.

V skladu s prejšnjimi določbami, ki zahtevajo več vključevanja sosednjih držav

članic, se predlaga tudi, da Svet v svojem priporočilu, kjer je to primerno, določi pogoje za sodelovanje med zadevnimi državami članicami.

Člen 2 Uredbe vsebuje standardne pogoje za začetek veljavnosti in področje uporabe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o spremembi Uredbe (EU) 2016/399 glede pravil, ki se uporabljajo za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (e) člena 77(2) Pogodbe, ob upoštevanju predloga Evropske komisije, po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom, v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ponovna uvedba nadzora na notranjih mejah bi se morala na območju, kjer se osebe lahko prosto gibljejo, še naprej uporabljati le izjemoma. Sprejeti bi se morala le kot skrajni ukrep, za določeno časovno obdobje in pod pogojem, da je nadzor nujen in sorazmeren glede na ugotovljeno resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost.
- (2) Ugotovljene resne grožnje je glede na njihovo naravo in obseg mogoče obravnavati z različnimi ukrepi. Države članice imajo na voljo tudi policijska pooblastila, kakor je določeno v členu 23 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)⁸, ki se ob upoštevanju nekaterih pogojev lahko uporabljajo na mejnih območjih. Priporočilo Komisije o sorazmernih policijskih kontrolah in policijskem sodelovanju na schengenskem območju⁹ državam članicam daje smernice v zvezi s tem.
- (3) V skladu z določbami poglavja II naslova III Zakonika o schengenskih mejah se lahko nadzor na notranjih mejah začasno ponovno uvede kot skrajni ukrep v primeru resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti za določeno obdobje največ šestih mesecev v primeru predvidljivih dogodkov (člen 25), v primerih, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje, pa za določeno obdobje največ dveh mesecev (člen 28). Ta obdobja so se izkazala za zadostna za spopadanje s resnimi grožnjami, povezanimi z najbolj pogostimi predvidljivimi dogodki, kot so mednarodni športni ali politični dogodki.
- (4) Vendar so izkušnje pokazale, da nekatere resne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti, kot so čezmejne teroristične grožnje ali specifični primeri sekundarnega gibanja migrantov brez urejenega statusa v Uniji, ki so upravičevale ponovno uvedbo nadzora mej, lahko trajajo tudi dlje od navedenih obdobj. Zato je potrebno in upravičeno, da se obdobja, ki se uporabljajo za začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, prilagodijo trenutnim potrebam, ob tem pa se zagotovi, da se ta ukrep ne zlorablja ter se uporabi izjemoma in le kot skrajni ukrep. V ta namen bi moralo biti

⁸ UL L 77, 23.3.2016, str. 1.

⁹ C(2017) 3349 final z dne 12. maja 2017.

obdobje, ki se uporablja na podlagi člena 25 Zakonika o schengenskih mejah, podaljšano na eno leto.

- (5) Da bi se zagotovilo, da se navedeni nadzor na notranjih mejah še naprej uporablja izjemoma, bi morale države članice predložiti oceno tveganja o načrtovani ponovni uvedbi nadzora mej ali podaljšanju takega nadzora. Ocena tveganja bi morala zlasti opredeliti, koliko časa naj bi trajala ugotovljena grožnja in kateri deli notranje meje so ogroženi, dokazati, da je podaljšanje nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep, in pojasniti, kako bi nadzor mej pripomogel k odpravi ugotovljene grožnje. V primeru nadzora na notranjih mejah, ki presega šest mesecev, bi morala ocena tveganja tudi naknadno dokazati učinkovitost ponovne uvedbe nadzora mej pri obravnavanju ugotovljene grožnje in podrobno pojasniti, kako je bila vsaka od sosednjih držav članic, na katere vpliva takšno podaljšanje, vključena v posvetovanje in kako je sodelovala pri določanju najmanj obremenjujoče operativne ureditve.
- (6) Kakovost ocene tveganja, ki jo predloži država članica, bo zelo pomembna za oceno nujnosti in sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ali njegovega podaljšanja. V navedeno oceno bi morala biti vključena Evropska agencija za mejno in obalno stražo in Europol.
- (7) Pristojnost Komisije, da poda mnenje na podlagi člena 27(4) Zakonika o schengenskih mejah, bi bilo treba spremeniti, da bo odražala nove obveznosti držav članic v zvezi z oceno tveganja, vključno z obveznostjo sodelovanja z zadevnimi državami članicami. Kadar se nadzor na notranjih mejah izvaja več kot šest mesecev, bi Komisija takšno mnenje morala podati. Tudi postopek posvetovanja, kakor je določen v členu 27(5) Zakonika o schengenskih mejah, bi bilo treba spremeniti, da bi odražal vlogo agencij (Evropske agencije za mejno in obalno stražo ter Europa) in se osredotočil na praktično izvajanje različnih vidikov sodelovanja med državami članicami, po potrebi vključno z usklajevanjem različnih ukrepov na obeh straneh meje.
- (8) Da bi bila spremenjena pravila bolje prilagojena izzivom, ki jih prinašajo trajne resne grožnje za javni red ali notranjo varnost, bi morala biti zagotovljena možnost podaljšati nadzor na notranjih mejah za dlje kot eno leto. Tako podaljšanje bi morali spremljati sorazmerni izredni nacionalni ukrepi, kot je npr. izredno stanje, ki so za odpravo grožnje sprejeti na ozemlju držav članic. V vsakem primeru ta možnost ne bi smela privedi do nadaljnjega podaljšanja začasnega nadzora na notranjih mejah, ki bi presegalo dve leti.
- (9) Sklicevanje na člen 29 v členu 25(4) bi bilo treba spremeniti, da bi se pojasnila povezava med obdobji, ki se uporabljajo v okviru člena 29, in obdobji, ki se uporabljajo v okviru člena 25 Zakonika o schengenskih mejah.
- (10) Za možnost izvajanja začasnega nadzora na notranjih mejah kot odziv na posebno grožnjo javnemu redu ali notranji varnosti, ki traja dlje kot eno leto, bi se moral uporabljati poseben postopek.
- (11) V ta namen bi morala Komisija podati mnenje o nujnosti in sorazmernosti takega podaljšanja in, kadar je to primerno, o sodelovanju s sosednjimi državami članicami.
- (12) Glede na naravo takih ukrepov, ki zadevajo nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti v zvezi z resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost, bi bilo treba izvedbena pooblastila za sprejetje priporočil po tem posebnem postopku izjemoma podeliti Svetu.
- (13) Ob upoštevanju mnenja Komisije lahko Svet priporoči takšno izredno nadaljnje podaljšanje in po potrebi določi pogoje za sodelovanje med zadevnimi državami

članicami, s čimer zagotovi, da gre za izjemen ukrep, ki se izvaja le tako dolgo, kot je potrebno in utemeljeno, in je usklajen z ukrepi, sprejetimi na nacionalni ravni na ozemlju držav članic za obravnavanje iste posebne grožnje javnemu redu ali notranji varnosti. Priporočilo Sveta bi moralo biti pogoj za nadaljnje podaljšanje po izteku enega leta, zato bi moralo biti iste vrste kot podaljšanje iz člena 29.

- (14) Ker je cilj te uredbe, tj. omogočanje podaljšanja ponovno uvedenega nadzora mej na določenih delih notranjih mej v izjemnih primerih in za obdobje, ki je potrebno, da se država članica ustrezno odzove na trajno grožnjo čezmejnne narave, dopolnitev veljavnih pravil o začasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah, ga države članice ne morejo doseči same; potrebna je sprememba skupnih pravil na ravni Unije. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (15) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (16) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES¹⁰ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (17) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES¹¹ ne sodeluje; Irska zato ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (18) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹², ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES¹³.
- (19) Za Švico ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁴, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES¹⁵ v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES¹⁶.

¹⁰ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

¹¹ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

¹² UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

¹³ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

¹⁴ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

- (20) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹⁷, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU¹⁸.
- (21) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini o temeljnih pravicah Evropske unije.
- (22) Uredbo (EU) št. 2016/399 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 2016/399 se spremeni:

- (1) člen 25 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar se na območju brez nadzora na notranjih mejah pojavi resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v državi članici, lahko ta država članica izjemoma ponovno uvede nadzor meje na vseh ali določenih delih svoje notranje meje za določeno obdobje do največ 30 dni, ali za čas predvidenega trajanja resne grožnje, če ta traja več kot 30 dni, vendar ne za več kot šest mesecev. Obseg in trajanječasne ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ne presegata tega, kar je nujno potrebno glede na resnost grožnje.

2. Nadzor na notranjih mejah se ponovno uvede le v skrajnem primeru ter v skladu s členi 27, 27a, 28 in 29. V vsakem primeru, ko se odloča o ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah na podlagi člena 27, 27a, 28 oziroma 29, se upoštevajo merila iz člena 26 oziroma 30.

3. Če resna grožnja javnemu redu ali notranji varnosti v zadevni državi članici traja dlje kot obdobje iz odstavka 1 tega člena, lahko ta država članica večkrat za obdobje predvidenega trajanja resne grožnje, ki ne presega šest mesecev, podaljša nadzor na svojih notranjih mejah, ob upoštevanju meril iz člena 26 in v skladu s postopkom iz člena 27, in sicer iz istih razlogov, kot so navedeni v odstavku 1 tega člena, in ob

¹⁵ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

¹⁶ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

¹⁷ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

¹⁸ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

upoštevanju morebitnih novih elementov.

4. Celotno trajanje ponovno uvedenega nadzora na notranjih mejah, vključno s podaljšanji iz odstavka 3 tega člena, ni daljše od enega leta.

V primeru izrednih okoliščin iz člena 27a se lahko to celotno obdobje podaljša za največ dve leti v skladu z navedenim členom.

V primeru izrednih okoliščin iz člena 29 se lahko to celotno obdobje podaljša za največ dve leti v skladu z odstavkom 1 navedenega člena.“;

(2) člen 27 se spremeni:

(i) v odstavku 1 se doda nova točka (aa):

„(aa) oceno tveganja, ki opredeljuje, koliko časa naj bi trajala ugotovljena grožnja in kateri deli notranje meje so ogroženi, dokazuje, da je podaljšanje nadzora na notranjih mejah skrajni ukrep, in pojasnjuje, kako bi nadzor mej pripomogel k odpravi ugotovljene grožnje. Če je bil nadzor mej že ponovno uveden za obdobje, ki presega šest mesecev, ocena tveganja pojasni tudi, kako je predhodna ponovna uvedba nadzora mej prispevala k odpravi ugotovljene grožnje.

Ocena tveganja vsebuje tudi podrobno poročilo o usklajevanju, ki je potekalo med zadevno državo članico in državami članicami, s katerimi ima skupne notranje meje, na katerih se izvaja nadzor.

Komisija oceno tveganja posreduje Evropski agenciji za mejno in obalno stražo oziroma Europolu, kakor je ustrezno.“;

(ii) v odstavku 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) kadar je ustrezno, ukrepe, ki naj bi jih sprejele ostale države članice, kot je bilo dogovorjeno pred zadevno začasno ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah.“;

(iii) zadnji stavek odstavka 1 se nadomesti:

„Če je potrebno, lahko Komisija od zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic zahteva dodatne informacije, tudi glede sodelovanja z državami članicami, ki jih zadeva načrtovano podaljšanje nadzora na notranjih mejah, ter dodatne informacije, potrebne za oceno, ali gre za skrajni ukrep.“;

(iv) odstavek 4 se nadomesti:

„4. Po prejemu uradnega obvestila države članice na podlagi odstavka 1 in za namen posvetovanja iz odstavka 5 lahko Komisija ali katera koli druga država članica brez poseganja v člen 72 PDEU poda mnenje.

Če ima Komisija pomisleke glede nujnosti ali sorazmernosti načrtovane ponovne uvedbe nadzora na notranjih mejah ali če meni, da bi bilo primerno opraviti posvetovanje o nekaterih vidikih uradnega obvestila, o tem poda mnenje.

Če je bil nadzor na notranjih mejah že ponovno uveden za šest mesecev, Komisija mora podati mnenje.“;

(v) odstavek 5 se nadomesti:

„O informacijah iz odstavka 1 in katerem koli mnenju Komisije ali države članice iz odstavka 4 se opravi posvetovanje, ki ga vodi Komisija. Po potrebi posvetovanje vključuje skupna srečanja med državo članico, ki načrtuje ponovno uvedbo nadzora na notranjih mejah, ostalimi državami članicami, zlasti tistimi, ki jih taki ukrepi neposredno zadevajo, in ustreznimi agencijami. Preučijo se sorazmernost načrtovanih ukrepov, ugotovljena grožnja za javni red ali notranjo varnost, ter načini, kako zagotoviti medsebojno sodelovanje med državami članicami. Država članica, ki načrtuje uvedbo ali podaljšanje nadzora na notranjih mejah pri njegovem izvajanju v

največji možni meri upošteva rezultate takšnega posvetovanja.“

(3) Doda se nov člen 27a:

Poseben postopek v primeru resne grožnje za javni red ali notranjo varnost, ki traja dlje kot eno leto

„1. V izjemnih primerih, kadar se države članice soočajo z isto resno grožnjo za javni red ali notranjo varnost tudi po izteku obdobja iz prvega stavka člena 25(4) in so za odpravo te grožnje na njenem ozemlju sprejeti tudi sorazmerni izredni nacionalni ukrepi, se nadzor mej, ki je bil začasno ponovno uveden za odziv na to grožnjo, lahko nadalje podaljša v skladu s tem členom.

2. Najkasneje šest tednov pred iztekom obdobja iz prvega stavka člena 25(4), država članica uradno obvesti ostale države članice in Komisijo, da si prizadeva za nadaljnje podaljšanje v skladu s posebnim postopkom, določenim v tem členu. Uradno obvestilo vsebuje informacije, zahtevane s členom 27(1)(a) do (e). Uporabita se odstavka 2 in 3 člena 27.

3. Komisija poda mnenje.

4. Svet lahko ob ustreznem upoštevanju mnenja Komisije priporoči, da naj se država članica odloči za nadaljnje podaljšanje nadzora na notranjih mejah za obdobje do šestih mesecev. To obdobje se lahko podaljša največ trikrat za nadaljnje obdobje do šestih mesecev. Svet v svojem priporočilu navede vsaj informacije iz člena 27(1)(a) do (e). Če je primerno, določi pogoje za sodelovanje med zadevnimi državami članicami.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*